

A Lehet Más a Politika rendőrségi reformjavaslata



A Lehet Más a Politika (LMP) rendőrségi reformjavaslata

I. Helyzetkép

Két évtizeddel a rendszerváltást követően **Magyarországon a rendőrség szervezete, működése, kultúrája és társadalmi helyzete érdemben nem változott: a pártállami múlt velünk élő jelképévé vált**, amelyet egy sztálinista gyakorlatot mintázó - militáris szemléletű, a civil közigazgatásból kiszakított, a jogállami garanciák rendszerén kívülálló-államrendőrségi struktúra, fölöslegesen felduzzasztott tábournoki kar, valamint egy ennek alárendelt, sok esetben megfélemlített, kismizmizett, korrupcióra ösztönzött állomány szolgál ki.

A magyar politika elmúlt húsz éve arra tévhitre épült, hogy a rend igénye a szabadság értékével szemben áll. „Minél kevesebb a szabadság, annál nagyobb a rend”. **Gyökeret vert az a rossz gyakorlat is, hogy kizárólag a rendőri állomány létszámának növelésével, újabb és újabb, nem célzottan, feladatorientáltan felhasználható források bevonásával érdemben javítani lehet a Magyarországon a '80-as évek végétől valóban elszabaduló, majd '95-től nagyjából beálló bűnözési statisztikákon.** Ennek eredményeképpen **ma kétszer annyi rendőr van az utcákon, mint az állampolgárok elnyomására épülő Kádár-rendszer idején, mégis települések százait bénítja meg a félelem és a bizonytalanság légköre, és soha nem látott mélységekben jár a polgárok rendőrségbe vetett hite, bizalma.**

A rendszerváltás nem hozott áttörést a rendőrség társadalomban betöltött szerepét illetően sem: ma milliók szemében a jelvénynek nincs becsülete, viselőit egyszerre övezi **félelem, gúny és megvetés.** A szervezet nem tudja ellátni legelemibb szociális funkcióit: bizonyos feladatainak társadalmosítása híján **nem képes nyitni az állampolgári közösségek felé a közbiztonság kollektív termékének megteremtése feladatában, nem vesz részt a helyben kialakult konfliktusok kezelésében, jelenlétével nem javítja a polgárok szubjektív biztonságérzetét.**

A rendőri szervezet a **rendszerátalakítás utáni gazdasági és társadalmi átalakulás** által felhalmozott megoldatlan szociális és etnikai feszültségek okozta **össztársadalmi bénultságot kifejező állatorvosi lóvá vált:** az elvarratlan szálak, szőnyeg alá söpört problémák kétszeres erővel tértek és térnek vissza, megoldhatatlan szituációk sokasága elé állítva a rendőri állomány tagjait, ennek következtében kilátástalanságra, bizonytalanságra, félelemre ítélve falvak százait, emberek tízezreit.

II. Céljaink

II.1. A rend mítosza helyett: biztonság és szabadság - a közbiztonság újradefiniálása

A posztmodern társadalmak és a globális fenyegetettség korában **felbomlani látszik a szabadság és a biztonság szövetsége,** s új erőre kapnak olyan gondolatok, amelyek az egyéni szabadságjogok korlátozásával és a rend kizárólagos érvényesítésével kívánják a közbiztonságot megteremteni. Ezek a tézisek a társadalom éltető erejét jelentő **személyes szabadságjogokat áldoznák fel,** semmisítenék meg a vágyott közrend oltárán.

Azonban van más megoldás. A **biztonság és a szabadság szövetségére** építő közbiztonság azt a célt szolgálja, hogy az egyének és közösségek egyaránt képesek legyenek megvalósítani a társadalom számára értékes céljaikat **korlátozások és jogfosztás nélkül.** Az így definiált közbiztonság **támogatja a kockázatvállalást,** a személyes bátorságot és az **autonómiát** követelő, felelősséggel végzett, értékteremtő munkát. **Az alkotó tevékenység pedig mindig egyéni és közösségi szabadságjogokat feltételez.**

A közbiztonság megteremtése ebben az értelemben **közös erőfeszítést** igényel, így kollektív termék, amelyben az **állam hatósági szolgáltatásai** és az **önvédelem egyéni és közös teljesítményei összegeződnek.**

„A modern európai felfogás szerint a közbiztonság olyan kollektív társadalmi termék, amely az egyének és közösségeik tevékenységéből, az állami szervek hatósági intézkedéseiből, a polgárok önvédelmi képességei és a vállalkozói piac nyújtotta szolgáltatások együtteséből alakul ki. Ennek mérésére, elemzésére a fejlett demokráciákban egyre bonyolultabb és pontosabb módszereket alkalmaznak. Ilyenek például az áldozatok megkérdezésén vagy a

lakosság széles köreiben végzett vizsgálatok eredményein alapuló elemzések.” (115/2003. OGY határozat a bűnmegelőzés nemzeti stratégiájáról).

II.2. A cselekvő felelősség elve: a rendőrség visszatérése a társadalomba

A cselekvő felelősség elve arra a megfontolásra épül, hogy a közbiztonság fenntartása és védelme közös feladatunk. Elismeri, hogy a rendőrségnek **társadalmi funkciói** is vannak, és így nem szolgálhatja kizárólag a **rend illúziójának** fenntartását: működésével hozzá kell járulnia az állampolgárok szubjektív biztonságérzetének javításához, megerősítéséhez. Ez pedig elképzelhetetlen a **rendőrség társadalomba történő visszatérése**, integrációja nélkül.

A rendőrség feladata **nem kizárólag a bűnözés visszaszorítása**, hanem a helyben kialakult konfliktusok kezelésében való **részvétel** is, egy olyan **szolgáltatás biztosítása**, amely **információcserét, együttműködést, valamint aktív segítséget** nyújt a közösség számára. A **rendőrség** az állampolgárokkal közösen, **megosztott felelősséget** visel, hiszen a **közösség is részt vesz** a bűnmegelőzés és bűnüldözés lehetőségeinek felkutatásában, **segíti a rendőrséget** a közösség biztonságérzetét romboló problémák megoldásában.

A rendőrség részéről a **változáshoz szükséges feltétel az állampolgárok igényének megismerése**, a közösségtől nyert információk kezelése, feldolgozása és rendszerezése, a rendzavarási és a bűnözési problémák differenciált szétválasztása, egy, a polgárokkal közösen alkotott közbiztonsági terv kidolgozása, valamint időszakonkénti értékelés a közösség bevonásával az eredményekről és a megoldandó feladatokról.

II.3. A rendőrség szerkezetei és szervezeti reformja: közösségi és centralizált rendőrség

II.3.1. Új követelmények, új megközelítés

Ennek szellemében a cselekvő, megosztott felelősség **új megközelítést, új mentalitást és új rendőrségi struktúrát igényel**. Olyan rendőrségre van szükségünk, amely képes

megbirkózni a folyamatosan **változó társadalmi elvárásokkal**, az egyre komplexebb bűnmegelőzési, bűnüldözési feladatokkal, és **erősíti, javítja az állampolgárok szubjektív biztonságérzetét**. Olyan rendőrségre, amely egyszerre része a helyi közösségek életének, értékteremtő munkájának, és felkészült az országos, megyehatárokon átívelő bűncselekmények **szakszerű** felderítésére is. Olyan rendőri szervezetet, amely képes **tudását megújítani**, **tagjai** nem megvesztegethetőek, magas presztízssű, **elismert polgárai a társadalomnak**.

II.3.2. A centralizált rendőrség: joguralom és visszatérés a civil közigazgatásba

A Lehet Más a Politika álláspontja az, hogy a jelenleg működő, központosított államrendőrségi szisztéma ezeknek a követelményeknek nem felel meg, ezért szerkezetét, szervezetét át kell alakítani. A mai államrendőrségi szisztémát ezért funkcionális alapon két részre kell osztani: egy centralizált és több helyi irányítású, közösségi rendőrségre.

Továbbra is működnie kell egy **országos hatáskörű centralizált rendőrségnek**, amely a súlyos, **országos jelentőségű**, térségeken átívelő, csak csapaterős egységekkel megoldható, vagy magas színvonalú technológiai segítséget igénylő bűncselekmények kezelését, felderítését végzi (**szervezett bűnözés, terrorizmus** elleni küzdelem, **gazdasági bűncselekmények, fegyveres rablások**, cyber-terrorizmus és más **internetes bűncselekmények** stb.).

A centralizált rendőrség működésének **jogállami garanciáit meg kell erősíteni**: példának okáért el kell törölni azokat a törvényi, rendeleti szabályozásokat, amelyek kötelezővé teszik a jogszerűtlen, jogszabálysértő parancsok, utasítások végrehajtását is. **A rendőrséget vissza kell vezetni a jog uralma alá!**

A rendőrség szervezetének **vissza kell illeszkednie a polgári közigazgatás rendszerébe**. Végre kell hajtani a központi rendőrségi szervezet **demilitarizálását**, meg kell szüntetni a katonai hierarchiát, fel kell számolni a **parancsuralmi állapotokat**, a rendfokozatokat el kell törölni, hogy ezzel is világosan jelezzük: **a rendőrség** nem militáris szervezet, hanem a **civil közigazgatás, a polgári demokratikus állam része**.

II.3.3. Helyi, közösségi rendőrség: visszatérés a társadalomba

Másfelől meg kell teremteni a több lábon álló, **decentralizált**, megyei, városi, kistérségi szinten szerveződő **helyi, közösségi rendőrségeket**, amelyek **független** a központi rendőrségtől, semmilyen szinten sincsenek annak alárendelve, erőforrásaikat nagyobb részben a helyi önkormányzatoktól, kistérségi társulásoktól nyerik, és más társadalmi szereplőkkel, a helyi közösségekkel együtt, partnerként vesznek részt a közbiztonság megteremtésében és fenntartásában. A helyi rendőrség erői **nem uralják, hanem szolgálják a közösséget**, így lényegesen hatékonyabban tudnak fellépni, mint az állam mindenhatósága által vezérelt (központi) rendészeti szervek.

Az emberek **szubjektív biztonságérzetét leginkább romboló** szabálysértések, kisebb bűncselekmények túlnyomó többségét, becslések szerint **60-70%-át az adott településen élők követik el**. Ezért indokolt, hogy **a közösségi rendőrség helyben, a helyi társadalomba beágyazódva szerveződjön meg**: csak így tudjuk érdemben javítani az emberek biztonságérzetét és leszünk képesek **hatékony bűnmegelőzésre a krízis-övezetekben, a közbiztonsági problémákban különösen érintett falvak és kistélepülések szintjén**.

A közösségi rendőrség kulcsszavai a társadalmi integráció, a lakossági elvárásokra való odafigyelés, a közbiztonsághoz kapcsolódó problémák beazonosítása és közös megoldása, a közösségeken belüli konfliktusok és bűncselekmények helyi szintű megoldása, lehetőség szerint megelőzése, és a folyamatos konzultáció.

Ehhez olyan szervezetre van szükség, amely lehető teszi a rendőrség számára, hogy mint a **közbiztonság létrehozásában résztvevő egyik szereplő** képes legyen elmagyarázni, miért reagál adott módon a közösség igényeire, folyamatosan beszámolni a biztonsághoz való saját hozzájárulásáról, valamint az, hogy átláthatóan és ellenőrizhetően működjön.

Ahhoz, hogy ez megvalósuljon, a **szervezet belső viszonyait szinkronba kell hozni a megváltozott feladatokkal és célokkal**: meg kell teremteni a rendőrség **belső demokráciáját**, amelyet felelős, **autonóm**, feladatorientált, **kritikai gondolkodású rendőrök** működtetnek. Az állománynak **ismernie kell a helyi közösség problémáit** és magas szintű, folyamatosan megújuló, elmélyült ismeretekkel kell rendelkeznie az **emberek együttéléséről**. A feladatoknak és kompetenciáknak világosaknak és átláthatóaknak kell

lennie, nélkülözhetetlen a **személyi és szervezeti célok harmonizációja** és a szervezet bátor, **elkötelezett irányítása**, amellyel a kijelölt célokat a választott döntéseknek megfelelően tartani lehet.

A közösségi vagy helyi rendőrségek alapfeladata így a közösségekben zajló folyamatok érzékelése és értelmezése, a biztonságos helyi társadalmak, közösségek fennmaradásához szükséges rendőrségi hozzájárulás biztosítása, az áldozatok segítése, valamint a kisebb súlyú bűncselekmények felderítése és kezelése. A helyi rendőrséget az illetékes települési, kerületi képviselőtestület, vagy az e célra kijelölt kistérségi biztonsági tanács felügyeli: ők alakítják ki a helyi biztonsági terveket és a helyi rendőrség költségvetését is ők állítják össze.

II.3.4. Községi rendőrség: hagyomány és felzárkózás

Ez az a helyi, közösségi, szolgáltató rendőrségi modell, amely lehetővé teszi a szervezet társadalomba történő visszatérését, a helyi közösségekbe integrálódását. Ezzel **Magyarország visszatér saját történelmi hagyományaihoz**, hiszen 1848/49 (forradalmi) törvényhozói, kormányai, valamint a dualizmus kori magyar közigazgatás irányítói – egészen 1919-ben bekövetkezett centralizációjáig, államosításáig – is önkormányzati fenntartású (közösségi) rendőrséggel tartották fent a közrendet.

„A személyes és vagyonbátorság, a közcsend és a belbéke biztosítása, az ország polgárainak örökösére bízatik, a tekintetből, míg a legközelebbi országgyűlés kimerítőleg rendelkezzenék a nemzeti őrserég alakítására nézve”. (1848:XXII. Törvénycikk)

(Az egységes jogalkalmazást az országos hatáskörű törvények garantálták, másfelől a helyi sajátosságokhoz illeszkedő rendőrségi szolgálati szabályzatok születtek. A törvényességi felügyeletet a Belügyminisztérium gyakorolta az önkormányzatok fölött, a közösségi rendőrségek költségvetésük nagyobb hányadát a helyi közösségek hozzájárulásából fedezték.)

A visegrádi országok (V4) közül egyedül Magyarországon nem történt meg a közösségi/szolgáltató rendőrség modelljének bevezetése! Lengyelországban (városőrség), Csehországban és Szlovákiában (önkormányzati rendőrség) már **működik a**

szolgáltató rendőrség helyi variánsa, amelyek a helyi közösségekkel szoros együttműködésben sikerrel teremtik meg és tartják fent a közbiztonságot Varsóban, Pozsonyban és Prágában.

Európa számos államában, Belgiumtól Angliáig, Észak-Írországtól, Dániáig, Máltától Észtorszáig, Finnországtól Ciprusig, s a tengerentúlon Kanadában is **bevezették a helyi, közösségi, szolgáltató rendőrségi modellt**, amelynek eredményességét nem pusztán statisztikai mutatókkal, hanem az emberek szubjektív biztonságérzetének növekedésével is igazolni lehet.

III. Javaslataink

A Lehet Más a Politika elkötelezett a tekintetben, hogy a fent megfogalmazott alapelveknek - a demilitarizációnak, a decentralizációnak, a jogállami garanciák megerősítésének, a szervezeti kultúra megújításának, a rendőrségi korrupció visszaszorításának - javaslataival megfelelő szervezeti kereteket hozzon létre, és ehhez stabil jogszabályi háttérrel biztosítson.

Nem állhatunk meg félúton: **nem elégedhetünk meg a rendőrségi szervezeti és infrastrukturális korszerűsítésével, modernizálásával.** Alapvető és mélyreható reformokra van szükség a rendőrségi intézményrendszer **struktúrájában**, hatékonyabb, jobb minőségű **oktatásra** a rendőrképzésben, **keményebb és ésszerűbb fellépésre** a rendőrségi **korrupció elleni** küzdelemben, minőségi előrelépést a szervezet **belső demokráciájának** és átlátható **működésének megteremtésében**, nyitottságot, toleranciát, **együttműködést**, szolgáltatói személetet társadalomhoz fűződő viszonyában, és **számonkérhetőséget**, feladatorientált attitűdöt **tevékenységében**.

Határozott lépésekre van szükségünk, hogy az **országos hatáskörű centrális** és a **helyi** illetékességű, **közösségi rendőrségek feladatait, hatásköreit egymástól elkülönítsük**, szervezeti és működési szabályait világosan meghatározzuk, finanszírozásukról megnyugtatóan gondoskodjunk.

III.1. A centralizált rendőrség

III.1.1. A centralizált rendőrség hatáskörei és feladatai

A központi, centralizált rendőrség több funkciót egyesít magában: koordinálja a speciális bűnügyek felderítését, a társadalmat **destabilizáló bűncselekmények**, így a szervezett bűnözés (emberkereskedelem, drogcsempészet, fegyveres rablások, gazdasági, pénzügyi és internetes bűncselekmények stb.) **elleni küzdelmet, megteremti a feltétel-, és eszközrendszerét** (bűnügyi, személyes és anyagi) **az országos bűnmegelőzésnek, bűnűldözésnek.**

Továbbra is **ellát** bizonyos **rendészeti**, többségében különleges szakképzettséget vagy nagy csapatereőt igénylő **feladatokat**, helyet ad a helyi rendőrségek számára is hozzáférhető - egy **információs központban** egyesülő - adatbázisoknak és szervereknek, valamint biztosítja a teljes rendőri állomány **szelekciójának, toborzásának, oktatásának, továbbképzésének** feltételeit.

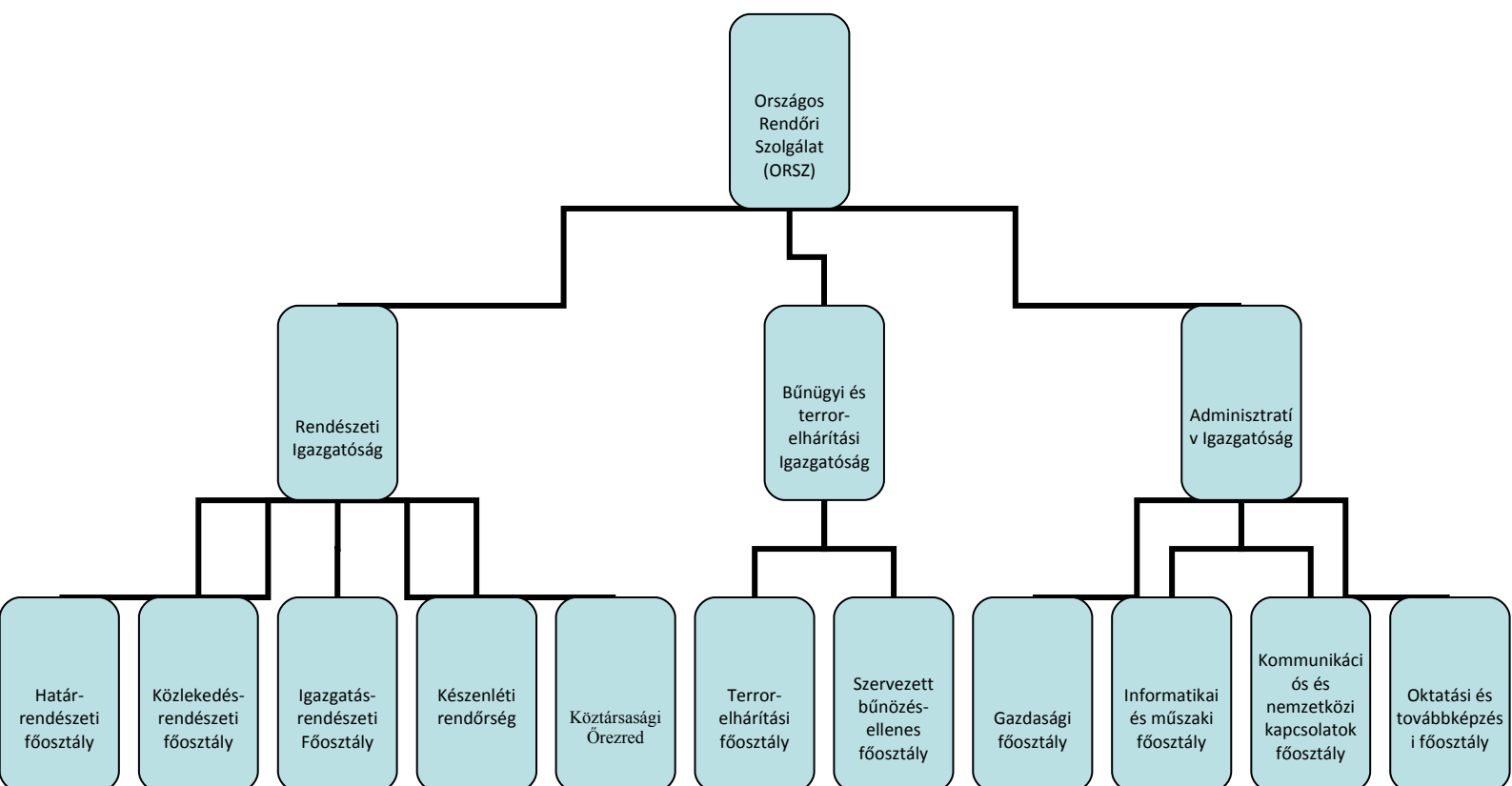
- A centralizált rendőrség állománya, a helyi rendőrség feladatait speciális eszközökkel (pl. vízágyú, lovasrendőrség stb.) is támogatva, **ellátja a vasutak, közutak, repterek, part menti vizek, országhatárok védelmét.**
- A centralizált rendőrség kötelékébe, állandó létszámban, csapatereős, azonnal bevethető, készenléti rendőri egységek is tartoznak, amelyek bevetéséről az országos rendőrfőkapitány rendelkezhet. **A cél az, hogy egy órán belül minden településre kivezényelhető legyen az adott rendészeti feladat elvégzéséhez szükséges létszámú egység.**
- A centralizált rendőrség szervezetén belül külön alegység foglalkozna az **adminisztrációs feladatok ellátásával, a költségvetés kidolgozásával és**

előterjesztésével, valamint a hatáskörébe tartozó bűnmegelőzéshez, bűnüldözéshez és büntetőeljárásához szükséges **információk begyűjtésével, rendszerezésével és tárolásával**. A helyi rendőrségek a centralizált rendőrség adatbázisaihoz, büntetőeljárásaihoz szükség szerint hozzáférhetnek. A kapitánysági **szerverek** a központi szerverekkel szoros összeköttetésben állnak, szoftvereik a központi rendőrség által használt programokkal **kompatibilisek**.

- A megújuló centralizált rendőrség átvenné a megszűnő TEK feladatait: az **anti-terrorizmussal összefüggő feladatok koordinálására** a megszűnő ORFK helyén létrejött **Országos Rendőri Szolgálat** szervezetén belül különálló szervezeti egységet kell létrehozni, amely egy komplex terrorelhárítási centrum minden anyagi, technikai és személyi feltételével rendelkezik. A terrorelhárítási részleg a most hivatalban lévő TEK értelmetlenül felduzzasztott személyi állománya helyett egy kisebb létszámú, de **jól képzett, kommandós egységekkel és felkészült túsztárgyalókkal kiegészült ütőképes egységgel** kell rendelkeznie: ez egyfelől megfelel a jelenlegi terrorfenyegetettségre adandó elégséges követelményeknek, másrészt jelentős költségmegtakarítást eredményez, amelyet a problémásabb **krízis-övezetek közbiztonságának javítására** lehet fordítani.
- A centralizált rendőrség - országos szintű koordináció keretében - végzi az **utánpótlás szelekcióját, a toborzást**, szervezi az állomány számára **a szakmai** (gyakorlati, etikai, pszichológiai stb.) **továbbképzéseket és ápolja** a centralizált rendőrség **nemzetközi kapcsolatait**.

III.1.2. A centralizált rendőrség szervezete

Az országos hatáskörű rendőrségi szerveket a ma működő Országos Rendőr Főkapitányság (ORFK) szervezeti keretein belül, új néven, Országos Rendőri Szolgálatként (ORSZ) kell egyesíteni. Szüntessük meg az indokolatlanul magas költségvetéssel és fölöslegesen létrehozott Terrorelhárítási Központot (TEK), számoljuk fel a párhuzamosan működő struktúrákat, a pazarló és körülményes adminisztrációt, az egymást átfedő felelősségi és hatásköröket, **hozzunk létre egy differenciált, de ésszerűen működő, központi rendőrségi szervezetet.**



1. ábra: az új, centralizált rendőrség LMP által javasolt szervezeti felépítése

III.1.3. A centralizált rendőrség szervezeti reformjának következő lépcsői: a jogállami garanciák megerősítése, demilitarizáció, átlátható és kiszámítható működés

III.1.3.1. A jogállami garanciák megerősítése

A Lehet Más a Politika álláspontja az, hogy az új rendőrségi struktúra létrehozásához új rendőrségi törvény megalkotására, és nem a hatályban lévő (1994. évi XXXIV. törvény) módosítására van szükség. Az új rendőrségi törvénynek rögzítenie kell a következő alapelveket: a **rendőrség a civil, polgári közigazgatás része, éppen ezért önálló, a honvédelemtől független alfejezetet képez feladatainak, hatáskörének és működésének szabályozása a hatályos alkotmányban.**

A katonai szellemben működő rendőri szervezet leginkább jogsértő gyakorlatát, hogy az állomány azon tagjának, akinek erre a felettese utasítást ad, kötelessége egy jogellenes parancsot is végrehajtani, fel kell számolni. Ez az egyik legfontosabb lépés,

hogy a rendőrséget visszavezzük a jog uralma alá. A Lehet Más a Politika a **katonai bíróságok eljárási hatáskörét** a honvédelem és a nemzetbiztonság területén szolgálatot teljesítőkre **korlátozná, a rendőrség tagjainak peres ügyeiben ezt követően csak civil, polgári bíróságok járhatnának el.**

Meg kell erősíteni a **Független Rendészeti Panasztestületet** is, hogy a rendőrséggel szembeni állampolgári panaszok független elbírálásban részesülhessenek a tekintetben, hogy történt-e **alapjogi sérelem**. Ide tartozik a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettségét (pl. arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.) elmulasztó vagy megsértő rendőri fellépés elleni panaszok kivizsgálása, továbbá a rendőri intézkedés, vagy ennek elmulasztásával (pl. intézkedés magánlakásban, idegenrendészeti vagy közlekedésrendészeti intézkedés, jármű-átvizsgálás stb.) fellépő jogsérelem kivizsgálása. De ide tartozik a kényszerítő eszközök alkalmazásának és törvényességének (pl. testi kényszer, bilincs, sokkoló, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő, tömegosztatás stb.) vizsgálatának jogi garanciái is.

Az LMP már korábban is felhívta a figyelmet a rendőrség működésével kapcsolatban felmerülő **aggályos igazoltatási gyakorlatra**: a rendőri igazoltatás során a Lehet Más a Politika véleménye szerint **minden esetben olyan írásos igazolás kiállítására van szükség**, amely tartalmazza az eljárás indoklását, lefolytatásának körülményeit és következményét, és amelyet a helyszínen az érintett állampolgárnak, állampolgároknak egy hitelesített példányban át kell adni. **Ezzel elejét vehetjük a szükségtelen, az állampolgárokat megfélemlítő rossz igazoltatási gyakorlat további elterjedésének.**

III.1.3.2. Demilitarizáció

Az LMP azt javasolja, **hogy töröljék el a katonai rendfokozatokat** a központi rendőrség szervezetében: a **polgári közigazgatásba való visszatérés** jegyében a megszűnő rendfokozatokat váltsa föl az angolszász országokban már kipróbált, **civil státusmegnevezés gyakorlata**. Az adminisztratív feladatokat ellátó közszolgák **előadói és főelőadói** titulusban, a rendészeti feladatokat végzők **járőri, nyomozói és vezető nyomozói** beosztásban dolgozzanak. A demilitarizációnak **nem célja a szolgálatot teljesítő rendőrök egyenruhájának megszüntetése, civil öltözékre való lecserélésre**: a rendőrség tagjainak

külső megjelenésükben is felismerhetőnek kell lenniük. Lehetőség szerint a központi egyenruhák mintájára kell a helyi, közösségi rendőrök formaruháját is megtervezni.

A demilitarizáció a parancsnoki lánc, jogellenes utasítások végrehajtására vonatkozó részét is érinti. Erről lásd bővebben III.1.3.1. pontot.

III.1.3.3. Átláthatóság, kiszámíthatóság, partnerség

A megváltozott szerepkörű és feladatú, a joguralom bástyái mögé visszatérő rendőrség **legitimitásának megőrzése érdekében** fontos feladata, hogy átlátható és ellenőrizhető módon működjön. Az elszámolási kötelezettség arra vonatkozik, hogy mit és hogyan szolgáltat a rendőrség; ennek alapján **a döntésekről és az így végrehajtott akciókról való beszámolás, elszámolás a szervezet kötelessége.**

A belügyminiszter háromhavonta számoljon be hitelesen az országgyűlés illetékes szakszervezete előtt a rendőrség – a törvényességi kritériumokat kielégítő mindennapos, az esetleges jogsértő eseteket is magában foglaló - működéséről. A rendőrség **törvényes felügyeletét az Országgyűlés illetékes szakszervezete, a belügyminiszter, a független magyar bíróságok és ügyészségek közösen látják el.**

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyát rendező törvény (HSZT) vonatkozó fegyelmi szabályzatát egyértelművé és átláthatóvá kell tenni. A fegyelmi eljárás alá vont **rendőrökkel szemben alkalmazható szankciórendszert** (a megrovástól a fizetési fokozat visszavételen át egészen a szerződésbontásig) **expressis verbis a fokozatosság elve alapján kell megalkotni,** gátat vetve a mindennapi működésben oly gyakran előforduló informalitás térnyerésének, kizárva a helyi rendőri vezetők sok esetben **egyoldalú, elfogult és „megfellebbezhetetlen” döntési gyakorlatának térnyerését.**

A Rendészeti Érdekegyeztető Fórum (RÉF) megerősítését olyan plusz érdekegyeztetési kötelezettséget vállalásával kell megteremteni, amely lehetetlenné teszi, hogy a rendőri állomány érdekképviseletét ellátó szakszervezetek megkérdezése nélkül nagy horderejű, felülről vezérelt változtatásokat egy csapásra vége lehessen hajtani.

III.1.4. Minőség és megújulás: oktatás, továbbképzés, rendőri életpályamodell és depolitizáció

III.1.4.1. Kiválasztás és oktatás

A rendőrök kiválasztásának és oktatásának feltételeit, követelményeit mind a rendőrségi szakközépiskolák, mind a Rendőrtiszti Főiskola tekintetében az egész országban egységesen és egyformán, központilag és kompetencia-alapon kell meghatározni, hiszen bármilyen képzés, vagy tudásbázis-felhalmozás semmit sem ér azok nélkül a kompetenciák nélkül, amelyek meghatározzák alkalmazásának módját.

Az egységes kritériumrendszerű kiválasztásnak és oktatásnak a **jelenleginél hangsúlyosabb feltétele** kell, hogy legyen a fizikai állóképességen túl a **pszichológiai és morális alkalmasság**: már a szervezetbe történő belépés elején meg kell akadályozni a szélsőséges, előítéletes, sztereotipizáló, akár rasszista szellemiségű, korrumpálható tanulók – későbbi rendőrök - felvételét. A Rendőrtiszti Főiskola hallgatóit tanulmányaik végéig **pszichológusok vizsgálják és tesztelnék**, akik megfelelő tanácsadással segíthetnének a felmerült pszichológiai, lélektani problémák korai felismerésében és feloldásában.

A rendőrtisztek képzésében - oktatói oldalról - **hangsúlyosabb szerepet kell kapnia a gyakorlatban használható, hasznosítható tudásátadásnak**: a közösségi és/vagy központi rendőrség kötelékébe lépő hallgatóknak meg kell ismerkedniük a helyi társadalom szociológiai jellemzőinek feltárását segítő **társadalomtudományi alapvetésekkel**, de elmélyült **tudással kell rendelkezniük a mediáció, közvetítés gyakorlati feladatában is**, amellyel a **helyi konfliktusok kezelésében aktív szerepet** tudnak vállalni.

Rugalmassá kell tenni a rendőrképzést: nem csak egységes követelményekre és az oktatási anyag korszerűsítésére, hanem a **különböző képzési szinteket átjárhatóságát** – és így a **rendőrök későbbi mobilitását** - biztosító oktatási gyakorlatra van szükség, amely lehetővé teszi az ország különböző pontjain **fellelhető alap- és továbbképzési „panelek” akadálytalan megszerzését** anélkül, hogy ezen képzések, modulok megszerzése egy

szigorúan előre meghatározott intézményhez (szakközépiskolához, kiválasztott regionális vagy megyei továbbképzési centrumhoz) **lennének kötve.**

Fontos, hogy valamennyi rendőrtiszt képes legyen nem csak szakszerűen, **hanem érthetően, világosan és segítőkészen kommunikálni az állampolgárokkal.** A szakközép- és főiskolai évek alatt **több, a terepen végzett szakmai gyakorlatra és így reális gyakorlati tapasztalatra van szükség** ahhoz, hogy az új, közösségi rendőrség a feladatait képes legyen maradéktalanul ellátni.

Ösztönözni kell a Magyarországon élő nemzeti és etnikai kisebbségekhez tartozó, valamint a hátrányos helyzetű fiatalok részvételének erősítését a rendőrképzésben. Ehhez **állami finanszírozású ösztöndíjalapot kell létrehozni.** Hosszútávon megcélozható, ha sikeresnek bizonyul az ösztöndíjprogram, hogy **minden közbiztonsági zónában, az adott terület etnikai és szociális összetételét képezze le a helyi és – lehetőség szerint - a központi rendőrség állománya is.**

A rendészeti mestervezető képzést, amely a jövő rendőri vezetőit készíti fel, meg kell erősíteni és ösztönözni kell az állomány tagjait az egyéb civil, posztgraduális képesítések megszerzésére, pl. a tanulmányi szabadság folyamán adható, megemelt összegű alapbérrel, hogy ne az egzisztenciális rettegés, a mindennapi kenyérkeresés nyűgje térítsen el rendőröket az újabb, munkájuk során hasznosítható tudásanyag megszerzésétől.

A most formálódó **Közzolgálati Egyetem** koncepcióját az **LMP csak abban az esetben tudja támogatni, ha a képzés kizárólag a civil „szakmákra” korlátozódik,** így pl. az önkormányzati, államigazgatási és rendőrségi dolgozók oktatására.

III.1.4.2. Továbbképzések: folyamatosan megújuló tudás

A rendőri hivatás gyakorlásához a rendészeti, jogi, etikai és társadalomtudományi elméletekről, gyakorlatokról és a rendőri tevékenység során használt műszaki technológiák működéséről szerzett tudás, ismeretanyag időszakonkénti, de rendszeres megújítására is szükség van. A központi rendőrség oktatási és továbbképzési részlege **szervezné** mind saját állománya, mind – a megyei vagy regionális szintű **továbbképző központokban** - a közösségi rendőrség kötelékébe tartozó rendőrök számára

(rotációs rendszerben) a **minimum 6-9 havonta** megtartandó szakmai (kurrens elméleti és hasznosítható gyakorlati) **továbbképzéseket**.

III.1.4.3. A rendőrképzés költségei: magasabb ráfordítás, felkészültebb rendőrök, javuló közbiztonság

A 2011. évi költségvetés **1,13 milliárd forintot** különített el a **Rendőrtiszti Főiskola fenntartására és üzemeltetésére, amely a Terrorelhárítási Központ éves büdtségének hozzávetőlegesen egytizede!** A **Lehet Más a Politika** véleménye szerint **az oktatás kulcskérdés** a rendőrség szervezeti kultúrájának megújításában, hogy **felelős, autonóm, feladatorientált, kritikai gondolkodású rendőröket képezzünk**, akik elmélyült szakmai és társadalomtudományi ismeretekkel rendelkeznek, és képesek tudásukat folyamatosan megújítani. Olyan rendőröket, akiket kompetenciájuk, tudásuk és gyakorlati tevékenységük alapján magas társadalmi megbecsülés övez.

Ezért az LMP azt javasolja, hogy a mindenkori, rendőrségre fordított központi költségvetési támogatás legalább 10%-át a szervezet fordítsa a jövő rendőreinek oktatására és a jelen rendőreinek továbbképzésére.

III.1.4.4. Életpályamodell

A rendőrség megújulásának egyik feltétele a rendőrség szakmai kompetenciájának erősítése, tudásának folyamatos megújítása, és a társadalomhoz fűződő viszonyának megváltoztatása mellett a rendőrök társadalmi presztízisének emelése is. Éppen ezért szakértők, szakmai és érdekképviselői szervezetek, valamint a parlamenti pártok bevonásával olyan **rendőrségi életpályamodell**t kell kialakítanunk, amely biztosítja **a rendőr szakközépiskolákba való felvételi eljárás megkezdésétől a nyugdíjazásig** egy kiszámítható, stabil anyagi lábakon álló, magas **társadalmi megbecsülést és biztos megélhetést biztosító** életpálya feltételeit, kifutási lehetőségeit, és lehetőség szerint ösztönzi az állomány tagjait tudásuk megújítására és felsőfokú képzettség, akár tudományos fokozatok megszerzésére. Az életpálya-modell kizárólag **folyamatosan emelkedő, biztos megélhetést nyújtó, az egész országban egységes illetményekkel** teremthető meg.

A karkedvezményes nyugdíjazás vonatkozásában az LMP szerint differenciált megközelítésre van szükség: különbséget kell tennünk az irodai munkát és a pl. járőrözési feladatokat ellátó rendőri állomány között. A **karkedvezményes nyugdíj mindenhol a világon a rendvédelmi dolgozókat megillető kedvezmény**, amelynek egyoldalú megszüntetését nem támogatjuk. (Alternatívát jelenthet a karkedvezményes nyugdíj előtt álló rendőrök saját ingatlanhoz juttatásának állami támogatása annak fejében, ha a sztenderd nyugdíjkorhatár eléréséig az érintett rendőrök a helyi vagy központi rendőrség állományában tovább dolgoznak.)

III.1.4.5. Depolitizáció

A rendőrséget az elmúlt 20 évben a magyar politikai elit privat zsákmányszerző területének tekintette: a szakmai kompetencia totális figyelmen kívül hagyásával, a politikai lojalitás hegemon szemponttá emelésével a különböző kormányok a saját holdudvarukhoz tartozó hivatásosokkal és civilekkel 4 évenként megszállják a rendőrség szervezetét akadályozva a folyamatos, minőségi és alapvetően szakmai munkát, amellyel a rendőrség gerincét alkotó rendőri középvezetők perspektíváit szűkítik be, előmenetelét gáncsolják el. A politikának célszerű lenne egyszer és mindenkorra távol tartania magát a rendőrség szakmai irányításától, és azokra rábízni ezt, akik értenek is hozzá: a rendészeti szakemberekre és az évtizedes tapasztalatokkal rendelkező rendőri vezetőkre.

III.2. A helyi, közösségi rendőrségek: a közbiztonság közös ügyünk

A közösségi rendőrség kulcsszavai a **társadalmi integráció, a lakossági elvárásokra való odafigyelés, a közbiztonsághoz kapcsolódó problémák beazonosítása és közös megoldása, a közösségeken belüli konfliktusok és bűncselekmények helyi szintű megoldása, lehetőség szerint megelőzése és a folyamatos konzultáció.**

III.2.1. A helyi rendőrségek hatáskörei, feladatai és illetékességi területei

III.2.1.1. Feladatok és hatáskörök: a biztonságos közösségek megteremtésének feltételei

A közösségi vagy helyi rendőrségek feladata a közösségekben zajló folyamatok érzékelése és értelmezése, a biztonságos helyi társadalmak, közösségek fennmaradásához szükséges rendőrségi hozzájárulás biztosítása, a kisebb súlyú bűncselekmények felderítése és kezelése, valamint az áldozatok segítése.

Így a helyi rendőrség felelős az – általában helyben jelentkező - alapvető rendőri feladatok ellátásáért, a saját tevékenységük helyi információk általi kontrollálásáért, a közösségi rendőrség illetékességi területén belül történő bűnelkövetők utáni nyomozásért, az áldozatok segítéséért.

A helyi rendőrség a központi rendőrségtől funkcionálisan és szervezeti értelemben elkülönítve, függetlenül működik: a két szervezet között semmilyen hierarchikus viszony nem áll fent, civil „rendfokozataik”, egyenruháik egyformák, a két szint közötti átjárás lehetősége fennáll, azonos beosztásban azonos fizetést kapnának.

Az öt éves nemzeti közbiztonsági stratégiába illeszkedő éves, helyi közbiztonsági terveknek tartalmazniuk kell a helyi rendőrség vállalásait a közbiztonság kollektív megteremtésének folyamatában. Meg kell jelölni azokat a problémás területeket (pl. kisebb, vagyon elleni bűncselekmények - fa-, vas-, nemesfémlopás, közlekedési szabálysértések – gyorshajtás, ittas vezetés -, stb.), amelyek kiemelt figyelmet kell, hogy kapjanak mind a helyi rendőrség, mind a közösség részéről. Ez a helyi társadalom, az adott település és az ott élő közösség mélyreható ismeretét igényli, ezért a helyi rendőrségek tagjainak legfontosabb feladata a közösség életében – a problémák beazonosításában, megelőzésében és/vagy megoldásában - való közvetlen részvétel, a helyi társadalomba történő integráció.

A helyi rendőrséget az illetékes települési, kerületi önkormányzati képviselőtestület, vagy – több önkormányzat együttműködése esetén - az e célra létrejött kistérségi biztonsági

tanács felügyeli: Ők alakítják ki a **helyi biztonsági terveket**, a **helyi rendőrség költségvetését** is együttesen állítják össze.

A helyi, közösségi rendőrség jogszerű működését a központi rendőrségre is vonatkozó rendőrségi törvényben foglalt jogi kritériumok szabályozzák, garantálják! Ezek megsértése esetén a belügyminiszterből, az országos rendőrfőkapitányból, a legfelső bíróság elnökéből, a legfőbb ügyészből, a Független Rendészeti Panasztestület elnökéből, a Magyar Kriminológiai Társaság igazgatótanácsának elnökéből, valamint az állampolgári jogok országgyűlési biztosából álló Biztonsági Tanács akár fel is oszthatja.

III.2.1.2. A helyi, közösségi rendőrség illetékességi területe és szervezete

A helyi rendőrségek hatáskörei csak a magyar országgyűlés által meghatározott illetékességi területen állnak fent. Az LMP javaslata, hogy lakosságarányosan, a meglévő közigazgatási egységek (városok, kerületek, kistérségek stb.) figyelembevételével **hozzunk létre közbiztonsági zónákat, amelyek területén a helyi, közösségi rendőrségek eljárhatnak.**

A zónák a településhálózat és a népsűrűség eltéréseinek következtében vélhetően **különböző méretűek lesznek**, de kiindulási pontnak – önálló egységeknek - tekinthetők az 50.000 fő fölötti települések és a budapesti kerületek. (Belgiumban a közbiztonsági zónák irányítása általában 2-3 települési önkormányzat kooperációját igényli, az ország 50 nagyobb városa önállóan vezeti saját közösségi rendőrségét.) **Ez a rendszer ösztönzi és igényli az önkormányzatok együttműködését, aláhúzza a térség közbiztonsági problémáinak közös megoldására tett erőfeszítések kollektív megoldásának szükségességét. A közbiztonsági zónák határait a helyi önkormányzatok bevonásával, széles szakmai és politikai egyeztetést követően, a parlamenti pártok konszenzusos megállapodása alapján kell meghatározni.**

A zónákban a biztonság garantálása és a rendészeti politika az önkormányzatok, az ügyészség, valamint a helyi, közösségi rendőrség együttműködésére épül.

A kisvárosi, kistérségi önkormányzati társulásokból létrejött, vagy kerületi, városi közbiztonsági zónák élén az érintett települési képviselőtestület, vagy a kistérségi biztonsági tanács által jelölt és a belügyminiszterből, az országos rendőrfőkapitányból, a Független Rendészeti Panasztestület elnökéből, a Magyar Kriminológiai Társaság igazgatótanácsának elnökéből és az illetékes kistérségi biztonsági tanács képviselőjéből álló eseti bizottság által kinevezett kapitány állna. Természetesen a közösségi rendőrségek szükség esetén valamennyi, az illetékes közbiztonsági zóna határain belül eső településen tarthatnának fent rendőrőrsöket, kihelyezett irodákat, ám ezek az illetékes kapitányság felügyelete alatt állnának, annak állománya a kapitányság kötelékébe tartozna.

A ma működő közbülső, megyei főkapitánysági szintet meg kell szüntetni! Meglétük – az eltérő fizetési kategóriák miatt - bérfeszültségeket, hatásköri tisztázatlanságokat és ésszerűtlen plusz adminisztrációs költségeket eredményeznek. A helyi, közösségi és a központi rendőrség közötti differenciált feladatmegosztás lehetővé és indokoltá teszi a megyei szint kiváltását: funkcióikat javarészt a közbiztonsági zónákba szerveződő helyi rendőrség venné át.

Az LMP a rendőrségi szervezeten belül pedig minden olyan intézkedést, amely csökkenti bürokráciát, növeli a szervezet hatékonyságát és költségeket takarít meg, csak támogatni tud.

III.2.2. A közösségi rendőrség és a helyi közösségek együttműködése: a közösség felelős szolgálata

A Lehet Más a Politika álláspontja az, hogy a helyi, közösségi rendőrségek gyakorlati működéséhez, pontosan körülhatárolt tevékenységi köréhez csak megfelelő jogszabályi háttérrel, forrásokat és irányelveket – pl. öt éves közbiztonsági terv útmutatása alapján - lehet és kell biztosítani. A helyi rendőrségek legitimitásukat elsősorban a helyi közösségektől nyerik, létrehozásukat a minden térségre jellemző közbiztonsági tényezőkre adandó egyedi, a helyi közösségek által megfogalmazandó válaszok és megoldások indokolják.

Az LMP fontosnak tartja, hogy a közösségi rendőrségek tevékenységéről az érintett szakmai és érdekképviseleti szervezetekkel, rendőrségi szakértőkkel, önkormányzatokkal, helyi közösségekkel és vezetőikkel a parlamenti pártok bevonásával széles körű társadalmi párbeszéd kezdődjön.

A helyi, közösségi rendőrségek működéséről és pontos tevékenységi köréről folytatott társadalmi vitához a **Lehet Más a Politika is megteszi saját javaslatait**, amellyel véleményünk szerint **elősegíthető a közösségi rendőrség helyi társadalomba történő integrációja, javulhat a helyi közösségek és a helyi rendőrségek élő, konstruktív, párbeszédre alapuló kapcsolata**, valamint **megteremhetők** a kollektíven létrehozott közbiztonság fenntartásának és erősítésének feltételei.

III.2.2.1. Közösségi, körzeti tiszték: aktív párbeszéd a rendőrség a közösség között

A közösségi, körzeti tiszték a közösségi rendészetben a helyi közösség felé a rendőrség „arcai”, akik összehangolják a zónán belül adott településhez tartozó közbiztonsági feladatokat, kapcsolatot tartanak fent a közösség vezetőivel, képviselik a helyi rendőrséget és/vagy kirendeltséget a helyi nyilvánosság előtt.

III.2.2.2. Támogató csoportok: hatékonyan, helyben és gyorsan

A Lehet Más a Politika javaslata, hogy az adott **közbiztonsági zónán belül** hozzunk létre **csapaterős „támogató csoportokat”**, amelyek a **súlyosabb, de nem országos hatáskörű** bűncselekmények felderítésében, vagy a rend helyreállításában, ha szükséges speciális eszközök bevonásával, képesek **hatékonyan, helyben és gyorsan**, a bűncselekményt, súlyosabb szabálysértést követő **maximum fél órán belül a helyszínre érkezni és részt venni az eset megoldásában**.

III.2.2.3. Közösségi szolgáltató pontok

Az LMP szerint olyan **közösségi szolgáltató pontok létrehozására van szükség** – lehetőség szerint minden közbiztonsági zóna valamennyi rendőrségi kirendeltsége mellett -, amelyek a helyi, közösségi rendőrséggel közös épületben működnek, és a közbiztonság megteremtésének, fenntartásának és az állampolgárok szubjektív

biztonságérzetének erősítését szolgáló, széles spektrumú, több fókuszú szolgáltatásoknak adnának helyet.

Elő kell segíteni a közösség aktív bekapcsolódását a közbiztonság közös termékének megteremtése folyamatába – ehhez a helyi rendőrség részéről **nyitottságra, toleranciára, partnerségre és együttműködésre van szükség**, amely a helyi, közösségi rendőrség **mindennapi működésében, a közösségnek nyújtott szolgáltatásokban is** megmutatkozik.

A közösségi szolgáltató pontok az LMP javaslata alapján olyan **integrált információs, tájékoztató és segítségnyújtási terek** lennének, ahol a helyi rendőrség mellett szociális munkások, mediátorok, adott esetben pszichológusok is dolgoznának, hogy **a krízishelyzetek kezelésére a lehető legszélesebb szakmai segítség álljon rendelkezésre**. Az országszerte létrehozott közbiztonsági zónákban, valamennyi közösségi szolgáltató ponton ennek megfelelően az alábbi, **ingyenesen** (állami és önkormányzati támogatással) **igénybe vehető szolgáltatások** megteremtését szorgalmazzuk:

Áldozatsegítés

A jelenlegi bűnelkövetési adatok szerint Magyarországon **évente közel 220 ezer személy válik bűncselekmény sértettjévé**. A tágabban értelmezett **áldozatok száma** azonban **évente 400 ezerre tehető**. Az **áldozatok segítése** tehát **kulcsfontosságú kérdés, amelyet legalább részben helyi szinten kell kezelni**.

A bűncselekmények **áldozatainak** **segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény** értelmében az államnak feladata, hogy az elkövetett bűncselekmények áldozatai, sértettjei segítségben részesülhessenek. **Az áldozatsegítő szolgáltatás igénybe vétele jelenleg csak a megyeszékhelyeken biztosított (ill. itt van törvényileg előírva), ennek decentralizálása, a közbiztonsági zónák szintjére indokolt és támogatandó cél**.

A **közösségi szolgáltató pontokon** **működni kell áldozatsegítő szolgálatnak, amelynek anyagi, technológiai és szakmai feltételrendszerét az állam és az**

önkormányzatok közösen, ill. lehetőség szerint a civil szféra, valamint a helyi közösségek szakmai, anyagi, dologi hozzájárulása biztosítana.

Ingyenes jogsegélyszolgálat

A közösség tagjai számára – a közbiztonsággal összefüggő - peres (pl. **kártérítési**) ügyek intézéséhez sok esetben nem érhető el ingyenesen igénybe vehető jogi segítség. **Az LMP álláspontja szerint a drága ügyvédi- és perköltségek**, amelyek sok honfitársunk számára nem megfizethetőek, **nem foszthatják meg a polgárokat jogaik és érdekeik érvényesítésének képességétől**, ezért a közösségi szolgáltató pontokon működni kell ingyenes jogsegélyszolgálatnak.

Egy folyamatosan működő telekommunikációs tér: krízisvonalak, telefontanú, on-line elérés, „bűncselekmény-bejelentő”

Az LMP szorgalmazza, hogy a közösségi szolgáltató pontokon jöjjön létre **egy integrált telekommunikációs tér**, amely magában foglalja az olyan 24 órában elérhető krízisvonalakat, telefontanú és online szolgáltatásokat, amelyek a bűncselekmények bejelentését, körülményeinek feltárását, a rendőrséggel való folyamatos kommunikációt és azonnali szakmai segítségnyújtást biztosít.

Célszerű lenne a közbiztonsági zónákban működő valamennyi ilyen jellegű szolgáltatásnak (krízisvonalak, szociális munkások, pszichológusok által végzett ingyenes tanácsadás stb.) **a közösségi szolgáltató pontokon helyet, teret biztosítani.**

A helyi rendőrségnek és közösségnek egyaránt szüksége van a nyitottság, a kölcsönös informálás, a partnerség és a társadalmi szereplőkkel megvalósuló együttműködésre építő szemlélet jegyében **olyan 24 órás, a helyi rendőrség által biztosított online szolgáltatás létrehozására**, amelyben az állampolgárok egyénekenként és csoportként egyaránt **folyamatosan kapcsolatba tudnak lépni a helyi rendőrség szervezetével.**

Az erre kijelölt – megfelelő kommunikációs képességekkel és tapasztalattal rendelkező - rendőri egység a közbiztonsági zóna határain belül létrejött internetes oldalak, **blogok és**

fórumok figyelésével, az ott zajló kommunikációban való részvétellel aktív kapcsolatot tartana fenn a helyi közösséggel, reflektálhatna a rendőrség részéről a helyi nyilvánosságot, közéletet foglalkoztató kérdésekre, és az állampolgárokkal történő kommunikációs interakciók során növelhetné a rendőrség társadalmi megbecsülését, elősegítve a szervezet integrációját a helyi társadalmakba.

A helyi rendőrségek honlapján és blogján meg kell teremteni az **anonim, online bűncselekmény-bejelentés** lehetőségét, amelyet folyamatosan figyelnie kell egy erre kijelölt rendőri egységnek, személynek. A **beérkező, helyi hatáskörű információkat** a **bűnfelderítésben és bűnüldözést végző közösségi rendőri köteleknek** és a **helyi, támogató csoportok** számára gyorsan biztosítani tudja. Az országos illetékességű ügyeket a központi rendőrség felé kellene továbbítani